

Sygn. akt I C 861/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSR Daniel Mychliński

Protokolant – Ewa Lis

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 16 grudnia 2015 r. w Ciechanowie

spraw z powództw (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko (...) w C.(...)

o zapłatę 61.195,26 zł i o zapłatę 36.844,35 zł

orzeka:

I. zasądza od pozwanego (...) w C. (...) na rzecz powódki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 61.195,26 zł (sześćdziesiąt jeden tysięcy sto dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia sześć groszy) z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 25 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) w C. (...) na rzecz powódki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 6.694,00 zł (sześć tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt cztery złote), tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądza od pozwanego (...) w C. (...) na rzecz powódki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 36.844,35 zł (trzydzieści sześć tysięcy osiemset czterdzieści cztery złote trzydzieści pięć groszy) z odsetkami ustawowymi za okres od dnia 28 lipca 2015 r. do dnia zapłaty;

IV. zasądza od pozwanego (...) w C.(...) na rzecz powódki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 4.277,00 zł (cztery tysiące dwieście siedemdziesiąt siedem złotych), tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 861/15

UZASADNIENIE

W dniu 25 czerwca 2015 r., spółka (...) sp. z o.o. w W. wniosła pozew przeciwko (...) w C. (...), żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 61.195,26 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej liczonymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 25 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty, tytułem zapłaty za dostarczony towar. Wniosła także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sprawa ta została zarejestrowana pod sygnaturą I C 861/15.

W dniu 28 lipca 2015 r. został wniesiony kolejny pozew przez spółkę (...) sp. z o.o. w W. przeciwko (...) w C. (...) W tym pozwie Spółka wnosiła o zasądzenie kwoty 36.844,35 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej liczonymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 28 lipca 2015 r. do dnia zapłaty. Podstawą do wytoczenia tego powództwa również było

nierealizowanie przez pozwanego Szpital należności za dostarczony towar. Powódka wniosła także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sprawa ta została zarejestrowana pod sygnaturą I C 869/15.

Zarządzeniem z dnia 21 września 2015 r., połączono do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia w/w sprawy, zarządzając dalsze ich prowadzenie pod sygnaturą I C 869/15.

W odpowiedzi na pozwy, (...) w C. (...) wnosił o oddalenie powództw, ale nie kwestionował istnienia zobowiązań wobec powoda. Wskazał, że opóźnienia w płatnościach wynikają z bardzo trudnej sytuacji finansowej pozwanego. Wnosił o rozłożenie przez Sąd świadczenia na 10 rat oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, ewentualnie w oparciu o art. 102 KPC o nie obciążanie go kosztami procesu.

Pismem procesowym z dnia 11 grudnia 2015 r., powodowa spółka podtrzymała swe żądania określone w pozwach. Nie wyraziła zgody na rozłożenie świadczenia na raty i oponowała przeciwko uwzględnieniu wniosku o zastosowanie art. 102 KPC.

Sąd ustalił, co następuje:

Spółkę (...) sp. z o.o. w W. i (...) w C. (...) łączyły, zawarte w dniu 26 kwietnia 2013 r. i w dniu 3 listopada 2014 r., umowy na dostawę materiałów zużywalnych do Pracowni Hemodynamicznej pozwanego szpitala.

dowód: umowa z dnia 26 kwietnia 2013 r. – k. 30-32 i umowa z dnia 3 listopada 2014 r. – k. 26-28 i k. 66-68

Na podstawie powyższych umów, powódka (...) sp. z o.o. w W. dostarczała (...) w C. materiały zużywalne do jego Pracowni Hemodynamicznej (stenty i cewniki balonowe) zgodnie ze składanymi zamówieniami. Za dostarczony towar powód wystawił faktury, opiewające na kwotę 58.032,72 zł oraz na kwotę 35.382,96 zł.

dowód: wyliczenie salda należności na dzień 24 czerwca 2015 r. – k. 9 i faktury VAT – k. 35-45 oraz wyliczenie salda należności na dzień 27 lipca 2015 r. – k. 56 i faktury VAT – k. 70-76

Spółka (...) sp. z o.o. w W. wezwała Szpital, pismem z dnia 2 czerwca 2015 r., do zapłaty należności w łącznej kwocie 58.032,72 zł tytułem roszczenia głównego wynikającego z niezapłaconych faktur VAT, dołączonych do pozwu z dnia 25 czerwca 2015 r. Następnie, pismem z dnia 15 lipca 2015 r., wezwała do zapłaty należności w kwocie 35.382,96 zł, tytułem roszczenia głównego wynikającego z niezapłaconych faktur VAT, dołączonych do pozwu z dnia 28 lipca 2015 r.

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 2 czerwca 2015 r. – k. 10 i wezwanie do zapłaty z dnia 15 lipca 2015 r. – k. 57

(...) w C.(...) nie uregulował należności za dostarczony przez powódkę produkty.

bezsporne

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny. Roszczenie zostało oparte na dokumentach w postaci faktur, które nie zostały zakwestionowane przez pozwanego. Pozwany nie negował przy tym ani faktu dostarczenia produktów, stosownie do wystawionych faktur, ani tego, że nie zapłacił za dostarczone mu produkty.

Sąd zważył, co następuje:

Strony łączyła umowa dostawy. Zgodnie z art. 605 KC, przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo periodycznie, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

W niniejszej sprawie po stronie powódki spółki (...) sp. z o.o. w W. ciążył obowiązek wytworzenia i dostarczenia rzeczy, natomiast pozwany (...) w C. (...) był zobowiązany do odebrania rzeczy i do zapłacenia ceny. Dostawca spełnił

swoje zobowiązanie dostarczając Szpitalowi zamówione produkty. Szpital zaś odebrał te produkty, ale nie zapłacił ceny. Dlatego roszczenie co do zasady należało uwzględnić. Należy tylko dodatkowo wskazać, że pozwany Szpital nie kwestionował ceny za dostarczone mu produkty.

Należność wynikająca z faktur wymienionych w pozwie z dnia 25 czerwca 2015 r. opiewała łącznie na kwotę 58.032,72 zł. Do tej kwoty doliczono 3.162,54 zł, stanowiące skapitalizowane odsetki za okres od wymagalności poszczególnych należności wynikających z dołączonych do tego pozwu faktur do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, tj. do dnia 24 czerwca 2015 r. W sumie daje to kwotę 61.195,26 zł, która jest w pełni uzasadniona. Z kolei należność wynikająca z faktur, co do których roszczenie wywodzone jest w pozwie z dnia 28 lipca 2015 r., wynosi łącznie 35.382,96 zł. Do tej kwoty doliczono 1.461,39 zł, stanowiące skapitalizowane odsetki za okres od wymagalności poszczególnych należności wynikających z dołączonych do tego pozwu faktur do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, tj. do dnia 27 lipca 2015 r. W sumie daje to – dochodzoną tym drugim pozwem – kwotę 36.844,35 zł, która jest w pełni uzasadniona. W związku z powyższym, Sąd zasądził w pkt I wyroku kwotę 61.195,26 zł, a w pkt III wyroku kwotę 36.844,35 zł.

Sąd zasądził również na rzecz powoda odsetki od w/w kwot za okres od dnia 25 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty (pkt I wyroku) i od dnia 28 lipca 2015 r. do dnia zapłaty (pkt III wyroku). Wierzycielowi należą się bowiem odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczeń, co wynika z dyspozycji art. 481 § 1 KC. Z kolei art. 482 § 1 KC pozwala na naliczenie odsetek od zaległych odsetek od chwili wytoczenia powództwa. W związku z powyższym Sąd zasądził odsetki ustawowe od zasądzonych kwot za okres od dnia wniesienia pozwów.

Sąd nie uwzględnił natomiast wniosku pozwanego o rozłożenie świadczenia na raty. Stosownie do art. 320 KPC w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W niniejszej sprawie pozwany w odpowiedzi na pozwy zawarł wnioski o rozłożenie świadczenia na raty, uzasadniając go trudną sytuacją finansową, na dowód czego przedłożył odpis bilansu za rok 2014, zestawienia zawierające liczbę hospitalizowanych osób, udzielonych porad i wykonanych badań w 2014 r.

Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty albo wyznaczenie odpowiedniego terminu do spełnienia zasądzonego świadczenia jest możliwe tylko „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”, podlegających wyłącznemu uznaniu przez sąd. Jak słusznie podkreśla się w orzecznictwie, ochrona jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 KPC, nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2014 r. V ACa 620/13 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 maja 2012 r., syn, akt I ACa 242/12). Obie strony procesu w chwili powstania zobowiązania były profesjonalistami stale zajmującymi się tego typu działalnością. Pozwany zamawiając u powodowej spółki dostawę materiałów medycznych, znając swoje możliwości finansowe i ograniczenia wynikające z refundowanego systemu zapłaty za udzielane świadczenia, obowiązany był tak ukształtować stosunek zobowiązaniowy z powodką, aby uwzględnił on realia w zakresie czy to ilości zamawianych artykułów, czy też terminu płatności. To na Szpitalu ciąży obowiązek takiego gospodarowania uzyskanymi środkami, aby posiadać aktywa na bieżące regulowanie należności, nie zaś jego kredytowanie przez kontrahentów, wbrew ich woli i ustaleniom umownym.

Należy podkreślić, że przychylenie się Sądu do wniosku zobowiązanego i rozłożenie zobowiązania na raty godziłoby w zasadę swobody zawierania umów, a w konsekwencji nieuzasadnioną niczym ingerencją Sądu w obrót gospodarczy.

Dokumentacja pozwanego zawierająca dane opisujące ilość wykonanych świadczeń zdrowotnych wskazuje tylko i wyłącznie na to, że pozwany spełnia swoje cele statutowe, jednak w przypadku toczącej się sprawy tego rodzaju dokumentacja jest bezcelowa i powoływanie się na nią nie odnosi żadnych skutków prawnych.

Wskazać też należy, że przed tutejszym sądem toczy się wiele procesów cywilnych prowadzonych przeciwko (...) w C. o zapłatę należności z tytułu dostaw leków i urządzeń czy świadczenia usług. To nie są incydentalne sytuacje. Podmiot,

który w sposób świadomy nie realizuje swoich zobowiązań nie może skutecznie domagać się rozłożenia świadczeń na raty.

Sąd w pkt II i IV wyroku zasądził od pozwanego (...) w C. (...) na rzecz powódki (...) sp. z o.o. w W. koszty procesu w obydwu połączonych do wspólnego rozpoznania spraw.

W pierwszej sprawie, na koszty te złożyły się opłata sądowa od pozwu w kwocie 3.060,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600,00 zł i koszty opłat skarbowych od pełnomocnictwa i pełnomocnictwa substytucyjnego w łącznej wysokości 34,00 zł, co łącznie dało kwotę 6.694,00 zł. W drugiej, połączonej do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia, sprawie koszty te wyniosły łącznie 4.277,00 zł, na którą to kwotę złożyły się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.843,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400,00 zł i koszty opłat skarbowych od pełnomocnictwa i pełnomocnictwa substytucyjnego w łącznej wysokości 34,00 zł. O kosztach procesu, orzeczono stosownie do art. 98 KPC. W związku z tym, że pozwany Szpital przegrał obydwie te sprawy zobowiązany jest zwrócić stronie powodowej niezbędne koszty tych procesów.

Sąd nie znalazł podstaw, aby zastosować art. 102 KPC i nie obciążyć pozwanego kosztami procesu. Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie nie ujawnił się wypadek szczególnie uzasadniony. Stwierdzić bowiem należy, że to niesumiennie i oczywiście niewłaściwe postępowanie pozwanego doprowadziło do zainicjowania procesu i powstania związanych z nim kosztów.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji wyroku.